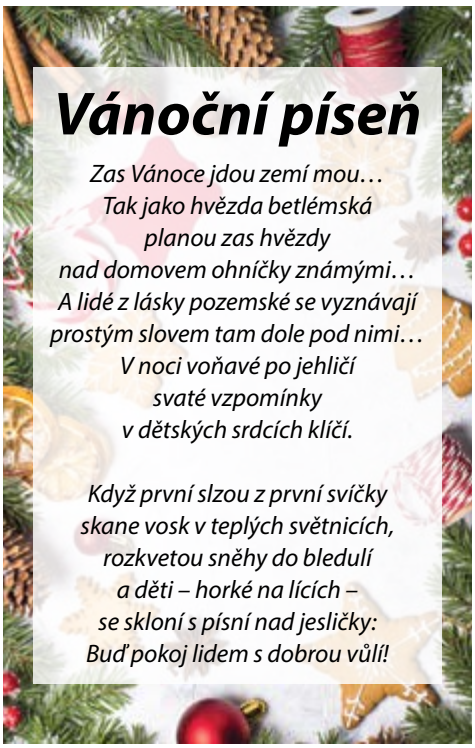
Sazovické noviny

Informace nejen pro sazovické občany

Ročník XVIII. | Prosinec 2021 | Číslo 3 (68)

Vánoční píseň

Zas Vánoce jdou zemí mou…
Tak jako hvězda betlémská
planou zas hvězdy
nad domovem ohníčky známými…
A lidé z lásky pozemské se vyznávají
prostým slovem tam dole pod nimi…
V noci voňavé po jehličí
svaté vzpomínky
v dětských srdcích klíčí.

Když první slzou z první svíčky
skane vosk v teplých světnicích,
rozkvetou sněhy do bledulí
a děti – horké na lících –
se skloní s písní nad jesličky:
Buď pokoj lidem s dobrou vůlí!

O Vánocích buďme spolu

Vážení a milí spoluobčané.
Vánoční čas už je za dveřmi. Letos se opakuje v naší společnosti stejný scénář jako v roce minulém. Epidemiologická situace se zhoršuje a obec musela zrušit všechny společné akce, při kterých se shromažďuje větší počet lidí. Moc jsme se těšili, že se letos setkáme u rozsvícení vánočního stromku, budeme mít radost z dekorací, ozdob a drobných dárečků, které si vlastnoručně vyrobíme při vánočním tvoření v sále obecního úřadu, nasajeme předvánoční atmosféru při vánočním jarmarku… Bohužel se tak nestane a my si budeme užívat dobu adventní i vánoční jen se svou rodinou. Věřím, že si alespoň všichni uděláme příjemnou atmosféru ve svých domovech. Užijeme si společných chvil třeba u šálku dobrého čaje, svařeného vína vonícího skořicí, při zapálené svíci na adventním věnci. Společná setkání nám hodně chybí.
Co ale můžeme udělat při svých vycházkách obcí ? Třeba pozdravem a úsměvem na tváři předat kolemjdoucím radost a pozitivní náladu. Úsměv hraje v našem životě důležitou roli. Radost vyjádřená úsměvem a pozitivní náladou může proměnit náš život, uvolňuje atmosféru v každé situaci a přenáší se i na druhé. Jedním z největších darů, které jsme dostali od Boha, je to, že se umíme smát. Lidé díky úsměvu druhých vnímají svět kolem sebe pozitivněji. Přesto, že je dnes doba, která nám nedává příliš mnoho důvodů k optimismu a dobré náladě, zkusme úsměv rozdávat, nic nás to nestojí a druhého to pohladí po duši.
Přeji vám i vašim rodinám jménem svým i jménem všech zastupitelů obce krásné prožití doby adventní, příjemnou předvánoční atmosféru v kruhu rodiny. Vánoční svátky prožijte ve zdraví, lásce a pohodě. Betlémská hvězda ať vám svítí na šťastnou cestu do nového roku 2022.

Vaše starostka, Edita Hrbáčková

PODZIM V ŽIVOTĚ NAŠÍ OBCE

Volby do Parlamentu ČR (8. a 9. 10. 2021)

Ještě jednou uvádíme výsledky parlamentních voleb v naší obci, které proběhly 9. a 10. října 2021:
Počet zapsaných voličů: 603; **volilo**: 430 občanů, **platných hlasů:** 429; **volební účast:** 71,31 %

Členové volební komise

Parlamentní volby

Pořadí volených stran a uskupení:

Koalice SPOLU	139 hlasů
ANO	114 hlasů
Koalice PIRSTAN	58 hlasů
SPD	31 hlasů
ČSSD	24 hlasů
Přísaha	17 hlasů
Koalice TSS	12 hlasů
KSČM	7 hlasů
Moravané	6 hlasů
Volný blok	3 hlasy
Hnutí Prameny	3 hlasy
Švýcarská demokracie	2 hlasy
Otevřeme Česko normálnímu životu	2 hlasy
Aliance pro budoucnost	1 hlas

Oslavili jsme 103. výročí republiky

V Sazovicích se stalo dlouholetou tradicí oslavit každoroční výročí vzniku Československé republiky lampiónovým průvodem a ohňostrojem.

V podvečer 28. října se účastníci oslavy setkali před školou. Byly to hlavně mladé rodiny s malými dětmi, mnohé z nich se vezly ještě v kočárku. Jen občas bylo možné zahlédnout některou babičku či dědu, které mladí přibrali s sebou. Lidí se před školou sešlo letos poněkud méně než jiné roky, i když počasí bylo příjemné, nepršelo a na konec října bylo i poměrně teplo. Jak už je za ta léta zvykem, další rodiče a děti s lampiony se připojili k průvodu až při cestě přes obec. Oslavu zahájila stále aktuální píseň Marty Kubišové začínající známými slovy: „Ať mír dál zůstává stouto krajinou…" Jak naší zemi nepřát mír a klid v dnešní hektické době boje s covidem, v době rozeštvaných voličů i politiků, energetické krize, zdražování potažmo všeho? V posledních týdnech máme pocit, že bychom ten mír potřebovali dvojnásob.

Po úvodní písni pozdravila shromážděné prostřednictvím obecního rozhlasu starostka obce p. Edita Hrbáčková a připomněla význam 28. října pro českou historii. Za zvuků státní hymny pak položili členové hasičského sboru kytici s trikolórou k pomníku T.G. Masaryka. Pak už zazněla z rozhlasu řízná pochodová hudba, lidé se zformovali do průvodu a setmělou obcí se rozblikaly lampióny všech možných tvarů a barev.

Průvod zamířil nejdříve k firmě MRB Sazovice, spol. s r.o., kde se obrátil zpět k obci. Na Padělkách přešel lávku přes Svodnici, pokračoval po cestě za potokem, po mostě znovu přešel Svodnici a kolem kostela sv. Václava se vrátil zpět k hlavní silnici a k obecnímu úřadu. Tady následoval v režii hasičů ohňostroj, na který se velcí i děti těší, ale ty maličké se často i bojí a hledají bezpečí u mamky nebo táty. Ještě že po skončení toho hlučného divadla čekalo před obecním úřadem malé odškodnění – párek v rohlíku, horký čaj a pro dospělé i svařák. (I když ti ani žádné odškodnění nepotřebovali, protože se nebáli…)

Letos se k oslavě výročí republiky mohli připojit i ti občané, kteří se průvodu nezúčastnili. Obec totiž vyhlásila heslo „Rozsviťme Sazovice" a vyzvala obyvatele, aby u svých domů i za jejich okny rozsvítili v podvečer co nejvíce světel – luceren, lampiček, vyřezaných dýní se svíčkami uvnitř i různých jiných strašidel a duchů. Zvláště u domů, kde bydlí malé děti, byla světelná výzdoba opravdu bohatá a nápaditá. K blikavým světýlkům lampiónů se připojila poklidná zář světel před domy. Dětem se světelná iluminace spojila s haloweenem, dospělí si připomněli blížící se Dušičky. I ten nastupující listopad, kdy stromy už stanou v holém odrání, bez listů, i ty smutné mlhy, krátká odpoledne a dlouhé večery nám ta teplá rozsvícená světýlka snad pomohou překonat.

Věra Nejezová

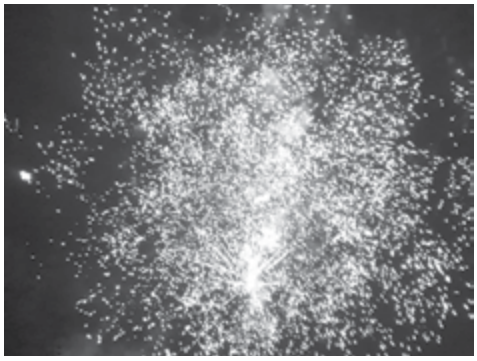
Seřadiště před školou

Čekáme na zahájení

Než vypukla oslava

Letošní ohňostroj byl parádní

Malé občerstvení na závěr

Podzim s HaŠLeRGami

Léto vystřídal barevný podzim, ke kterému v Sazovicích neodmyslitelně patří drakiáda. Ta se letos, po roční pauze, v sobotu 9. října uskutečnila – juchů! Draci lítali, děti a rodiče se bavili, počasí bylo ukázkové, co více si přát? Program byl opravdu nabitý. Kromě samotné soutěže draků, která proběhla ve čtyřech kategoriích (nejvýše letící drak, nejkrásnější vyrobený a kupovaný drak a drak akrobat), se děti mohly vydovádět ve skákacím hradu od VH-atrakcí, zajezdit si na koloběžkách od OtroKola, vyzkoušet si klokaní

Modré nebe, dobrý vítr

Tož to je frajer!

boty od Kangoo Jumps nebo si také důkladně prohlédnout hasičskou techniku SDH Sazovice. Nechybělo ani malování na obličej či tradiční hledání pokladu, které se letos neslo v duchu BATMANA. Bez dobrých a šikovných lidí a také sponzorů by to ani letos nešlo. Dovolte nám tedy ještě jednou velmi poděkovat především místním firmám za jejich podporu. Děkujeme firmám MRB Sazovice, spol. s r.o., JCV food, MG servis, Bike Team Sazovice, DUDRTOOLS, potravinám Sazovjanka, společnosti VITAR a také firmě PDK STYL.

Klokaní skokani

Snímeček s Batmanem

Nejmenší sportovci

Ve čtvrtek 28. října jsme společně s konáním lampiónového průvodu, který se každoročně koná při příležitosti oslav vzniku samostatného československého státu, poprvé vyhlásili soutěž ROZSVIŤME CELÉ SAZOVICE. V rámci této akce obešla porota obec a vybírala ty nekrásnější, nejpovedenější a nejoriginálnější podzimní výzdoby a osvětlení Vše řádně dokumentovala, protože kromě vítězů oceněných samotnou porotou bylo spuštěno také hlasování na facebookových stránkách obce. Bylo úžasné vidět, kolik domů bylo vyzdobeno a rozsvíceno. A kolik lidí se zapojilo do samotného hlasování. Máme z toho velkou radost, která nás vybízí vymýšlet další akce, při nichž se s vámi budeme moci setkat a užít si příjemně strávené chvíle.

Vítěz hlasování na facebooku

Ocenění porotou

Pokud to covidová situace dovolí, budeme se na vás v závěru prosince těšit také na našem již tradičním odtučňovacím výšlapu. Konkrétní datum ještě nemáme, ale určitě vám ho včas oznámíme.

Nyní nám nezbývá již nic jiného, než se s vámi zde v Sazovických novinách rozloučit. Popřát vám co možná ty nejklidnější následující dny, které se pro mnohé z nás brzy změní v malý předvánoční chaos a šílenství. Ale nebojte, i to skončí! A pak nastane čas, na který se děti těší celý rok – Vánoce. Vánoční čas, který je tak magický a umožní i nám dospělcům být zase chvíli dětmi.. Co více si přát a co více než to přát i vám. Krásné a především poklidné prožití svátků vánočních vám ze srdce přejí vaše HaŠLeRGy.

Mgr. Lucie Ondíková

Setkání sazovických seniorů

V loňském roce se pravidelné podzimní setkání sazovických seniorů s ohledem na proticovidová opatření po mnoha letech poprvé nekonalo, a tak se to letošní uskutečnilo vlastně až po dvou letech, 22. října. Ve společenském sále OÚ se i tak sešlo mnohem méně účastníků, než bývalo zvykem. Na vině mohla být obava z už zase sílící epidemie covidu, ale možná také fakt, že ne všichni senioři jsou očkovaní nebo ochotní podrobit se testování. A tak se nakonec sešlo jen něco kolem sedmdesáti lidí.

Přítomné přivítala starostka obce p. Edita Hrbáčková, která také připomněla všechny zemřelé seniory. Bylo jich bohužel celkem dvacet a shromáždění jejich památku uctili minutou ticha. Následovaly gratulace čtyřiceti dvěma jubilantům spojené s předáváním kytiček a „kulatým či půlkulatým"oslavencům také obálek s poukázkou na nákup v místní prodejně Sazovjanka. Protože se však mnoho seniorů nedostavilo, zůstaly kytičky pro ně opuštěné a nebyl na ně zrovna veselý pohled. Své babičky a dědečky přišly pozdravit i děti sazovické základní školy. Zazpívaly jim společně krásnou písničku o podzimu, následovaly dvě melodie pro zobcovou flétnu s doprovodem kytary, kterými posluchače překvapila druhačka Terezka Kučerová s p. učitelkou Erikou Novákovou. Na závěr vystoupení zatancovaly všechny děti s velkou vervou na známou country píseň Zuzana a obecenstvo v sále se k nim do rytmu připojilo potleskem.

Připravené pohoštění bylo tradičně bohaté. Místní pohostinství se „blýsklo" výbornou svíčkovou, na stolech nechyběly nadýchané tvarohové a ořechové koláčky, brambůrky, ovoce, k pití víno a minerálky, pivo a samozřejmě káva nebo čaj. Něčím ostřejším na „otrávení bacilů" počastovali zájemce přítomní obecní zastupitelé, kteří s „životabudičem" svědomitě obcházeli všechny stoly.

Živá hudba oblíbeného klávesáka pana Cholasty letos chyběla, nahradila ji reprodukovaná dechovka a lidovka, která pak, možná trochu hlasitě, hrála po celý zbytek odpoledne a večera. Ochotně se o ni postaral p. Petr Hlavica.

Je dobře, že se setkání podařilo uskutečnit a že se naši starší občané mohli vidět a popovídat si s přáteli, s mnohými po opravdu hodně dlouhé době. Patří za to dík všem, kdo se o přípravu setkání i jeho průběh zasloužili.

V roce 2020 se beseda se seniory z epidemiologických důvodů nemohla uskutečnit. Proto Obec Sazovice dodatečně aspoň touto formou blahopřeje a přeje hodně pevného zdraví všem sazovickým seniorům, kteří v minulém roce oslavili svá životní jubilea.

Mgr. Věra Nejezová

Přání jubilantům

Vystoupení školáků

Ó, Zuzano

Pěkná pohoda

Naše škola v novém kabátku

Vážení rodiče, milí spoluobčané, dovolte mi, abych vás pozdravila v souvislosti s mým nástupem do funkce ředitelky školy.

V úvodu bych ráda za sebe i za kolektiv školy poděkovala odcházejícímu vedení, paní ředitelce Věře Velískové, za několikaletou poctivou práci, kterou pro školu vykonala, a popřála jí, aby se jí v další nové životní etapě, jako paní učitelce obklopené opět milými žáky, jen dařilo a byla spokojená.

Převzala jsem školu s historií sahající do předminulého století, školu naplněnou žáky, které baví výuka a kteří rádi chodí do školy. Školu s kvalifikovaným pedagogickým sborem, školu, která je aktivní a ráda se zapojuje do nejrůznějších projektů. Školu v klidném a krásném prostředí naší vesnice a hlavně školu, která prošla během letošních hlavních prázdnin rozsáhlou rekonstrukcí, díky níž jsme získali nové a nádherné prostory – novou školní kuchyni, zvětšenou školní jídelnu, novou šatnu ZŠ. Naši nejmenší se rozrostli do dvou tříd MŠ. Z bývalé tělocvičny vznikla plně vybavená třída Sluníček. Děti a žáci budou nyní v TV využívat hřiště a badmintonovou halu, u níž je do budoucna plánováno vybudování zázemí. V plánu na příští školní rok je zahrnuta obnova ICT techniky a její sítě, jelikož od nového školního roku je povinná výuka ICT již od 4. ročníku.

Touto cestou bych chtěla vyjádřit velké poděkování našemu zřizovateli – Obci Sazovice, předně panu místostarostovi p. Miklíkovi, který se o celou rekonstrukci staral a dohlížel na ni. Myslím, že mohu mluvit za všechny zaměstnance školy, žáky i za jejich rodiče, když řeknu, že je úžasné, že děti i žáci naší školy mohli po tak náročné přestavbě s 1. zářím vstoupit do krásné, nové a plně funkční školy, jakou tu od letošního školního roku máme.

Protože jsme opravdu školou aktivní, již od září se snažíme fungovat a spolupracovat s různými institucemi či spolky. Ve spolupráci s místním Klubem seniorek jsme se zapojili do charitativní akce „Batůžkový projekt". Ten spočívá v dobročinném zajištění stravování dětem v nejchudších částech světa a zároveň jim pomocí batůžků vybavených školními potřebami umožnit vzdělávání. Zapojení do této sbírky je zcela dobrovolné, každý může přispět dle svého uvážení a možností. Děti můžou přinést jednotlivé předměty ze seznamu nebo rodina zkompletuje celý batoh. Batůžky jsou určeny pro dětí v africké Malawi ve věku 5–12 let.

Ani v letošním roce není epidemiologická situace příznivá pro konání Sazovického vánočního jarmarku, kde naše školička měla mít také svůj stánek s výrobky. Naše děti jsou velmi šikovné a tvořivé, během adventní doby vyrobily mnoho krásných a zajímavých dekorací. Rozhodli jsme se pro alternativní řešení. Na webových stránkách školy je po celý prosinec k dispozici nabídka výrobků k zakoupení. Budeme rádi, když si některý z nich vyberete, a podpoříte tak naši školu.

Milí rodiče, vážení spoluobčané, za celý kolektiv naší školy vám, vašim rodinám a blízkým chci popřát krásné a ničím nerušené Vánoce a do nového roku přeji všem hlavně hodně zdraví, klidu a pohody. Všem pak co nejdřívější návrat k normálnímu životu. Aby slovo „pozitivní" bylo v roce 2022 spojováno již výhradně s informacemi, které nás budou čekat.

Mgr. Šárka Vojáčková,
ředitelka školy

Připravujeme batůžky pro africké děti

Jak se nám žije na základní škole?

Člověk se ani neohlédl a máme za sebou téměř tři měsíce výuky ve škole. Co nás v nich potkalo?

V září nás čekala řada novinek. Tou největší byl příchod nové paní ředitelky, Mgr. Šárky Vojáčkové, do naší školy. Přejeme jí co nejpříjemnější působení v této nelehké roli, ať se jí daří vytvářet prostředí, ve kterém se budou děti učit v podnětné a vstřícné atmosféře, jako tomu bylo doposud. Ještě jednou i touto cestou děkujeme bývalé paní ředitelce Věře Velískové za dlouhé roky pečujícího vedení a také jí přejeme vše nejlepší do nové životní etapy.

Jsme moc rádi, že v tomto školním roce i přes zhoršenou epidemiologickou situaci dosud probíhá prezenční výuka téměř bez narušení.

V prvním ročníku se dětem už daří spojovat první slabiky do slov a kratších vět. V matematice získávají jistotu při sčítání a odčítání do pěti a už by si jistě dovedly spočítat a za-

platit v obchodě za nějakou drobnou útratu.
Ve druhém ročníku jsou již zběhlejší čtenáři, kteří se učí porozumět tomu, co čtou, reagovat na text a také vyjadřovat srozumitelně slovně nahlas své myšlenky a nápady. S přehledem a velice úhledně dokážou přepsat slova a věty. Umí také být zodpovědní za zápis domácí úlohy a její splnění.
Třeťáci mají poprvé ve svých školních povinnostech (věřme, že ne vždy nemilých) výuku anglického jazyka.
Naši nejstarší a nejzkušenější školáci – čtvrťáci – se zase prokousávají úskalími vědy vlastivědné a přírodovědné.
Ve všech ročnících jsou velmi šikovné, kamarádské a tvořivé děti, se kterými je radost pracovat. Jistě na školních stránkách sledujete jejich výtvory z výtvarných a pracovních činností a školní družiny.
Je velmi dobře, že doma mají podporu svých rodičů, kteří jim pomáhají v tomto počátečním období jejich školních let. Určitě i oni jsou na pokroky svých ratolestí patřičně hrdí.
Přeji jim i nadále mnoho trpělivosti a radosti a také pokojného času, který se svými dětmi tráví, a mohou se tak trochu vracet i do svých vlastních dětských let.
Doufáme, že nás čeká i dále příznivá atmosféra pro další školní práci.
Za všechny děti i zaměstnance školy vám přejeme poklidný a požehnaný adventní a vánoční čas.

Mgr. Erika Nováková

Kaštánkové tvoření

Čertíci s andílky

Vaření se nám taky daří

Asi se dám na kuchaře

Podzim v mateřské škole

Od září je sazovická mateřská škola dvoutřídní, a proto jsme do našich řad přivítali dvě nové paní učitelky. Třída Sluníček vznikla úpravou školní tělocvičny a je v ní zapsáno 15 nových dětí ve věku 3–4 roky. Během podzimu probíhalo adaptační období, které komplikovala velká nemocnost dětí. Učili jsme se hlavně sebeobslužným činnostem při oblékání, při jídle a hygieně. Naše malá sluníčka se v MŠ poprvé dostávají do většího kolektivu vrstevníků, kde tráví většinu dne. Zaslouží si pochvalu za své kamarádské chování a v celku klidné zvládnutí prvních velkých změn v jejich dětském životě.
Ve třídě Hvězdiček je zapsáno 24 dětí ve věku 4–6 let, z nichž je 11 předškoláků, kteří se tento rok připravují na zápis do základní školy. Vzhledem k širšímu věkovému rozpětí se snažíme o diferenciaci vzdělávacích činností dle schopností dětí.
Obě třídy pracují podle vzdělávacího programu s názvem „Všichni jsme kamarádi a nikdo tady není nikdy sám". Snažíme se o vybudování pěkných vztahů mezi dětmi i dospělými. Od začátku školního roku jsme pro děti připravily spousty zajímavých činností, projektů a aktivit. Všechny děti měly možnost zažít podzim všemi smysly v multisenzorické místnosti – snoezelenu. Pro více informací o snoezelenu můžete navštívit webové stránky 3lobit.cz. Společně jsme tvořili strašidla z dýní, kterými jsme tradičně vyzdobili hlavní schodiště před školou. K těmto aktivitám jsme použili přírodniny nasbírané při podzimní vycházce.
V době, kdy píšeme tento článek, jsme v plném proudu příprav mikulášského vystoupení s názvem „S čerty nejsou žerty", které z důvodů přetrvávajících covidových opatření natočíme stejně jako loni na video a rodiče se na své děti budou moci podívat v klidu domova.

Chtěly bychom také touto cestou poděkovat paní P. Miklíkové za darované hračky do MŠ, panu T. Miklíkovi a panu V. Nejezovi za finanční částky na dárky „od Ježíška" pro děti v mateřské škole a manželům Rozsívalovým a Večeřovým za zakoupení čističek vzduchu do obou tříd MŠ. Děkujeme také panu D. Vojáčkovi za zajištění vánočních stromečků.
Za děti i všechny zaměstnance MŠ vám přejeme krásné svátky vánoční a úspěšný vstup do nového roku 2022.

M. Nejezová, I. Kupská

Podzimní snozelen

Naše dýňové tvoření

Strašidel se nebojíme, my se k nim i posadíme

Vánoce jsou za dveřmi

Rok s Gučabab

Nový rok se blíží mílovými kroky. Pojďme se na chvíli zastavit a připomenout si události, které jste společně s námi mohli v roce 2021 zažít.
Neutěšená epidemiologická situace nám nedovolila uspořádat již tradiční dětský karneval. První akcí roku 2021 se tak stala jarní očista naší obce od odpadků, která proběhla na konci dubna. Ani byste nevěřili, kolik kilogramů odpadu jednotlivé skupiny dobrovolníků posbíraly. Odměnou pro všechny zúčastněné byl vlastnoručně opečený špekáček.
Závěr školního roku patří neodmyslitelně dětem. Do Vítání prázdnin jsme se pustily jako vždy s nadšením. A jako vždy jsme našly pomoc u hasičů a včelařů, bez kterých by to prostě „nebylo ono". Lukostřelba pod bedlivým dohledem manželů Velíškových, soutěž v hodu papírovou vlaštovkou, chůze na chůdách, hod na cíl, tanec – to vše vykouzlilo úsměv na tváři všech přítomných. Prozradíme vám, že naší největší odměnou je nechuť dětí odejít z takové akce domů. Veškerý výtěžek, který činil 5600,-, jsme poslali na konto obce postižené tornádem.

Podzim patřil rukodělným pracím. Se svolením naší milé paní Ordáňové jsme uspořádaly v prostorách místní knihovny kurz pletení šátků a háčkování košíků pro všechny zájemkyně v obci. Odezva na obě akce byla mimořádná a již teď můžeme všechny účastníky ujistit, že v této činnosti budeme i nadále pokračovat.

Vánoční krása

Děkujeme, že jste si nás koupili. Celé Vánoce vás bude hřát pocit, že jste pomohli nemocným dětem.

Na konci listopadu jsme opět zprostředkovaly prodej vánočních hvězd. Zakoupením této květiny, jednoho ze symbolů Vánoc, jsme všichni pomohli onkologicky nemocným dětem. Hvězdy se prodaly v celkové hodnotě 8100 Kč. Všechny, kdo si hvězdu zakoupili, může těšit hřejivý pocit, že přispěli na dobrou věc.

Závěrem se sluší poděkovat všem, kteří podporují naši „partu mamin". Mezi největší podporovatele patří obec Sazovice, bez jejíž pomoci by naše akce nemohly být tak štědré.

Zároveň děkujeme všem rodičům a dětem. Právě vaše pochvala, dětský úsměv a nadšení jsou pro nás hnacím motorem.

Krásné Vánoce a hodně zdraví v roce 2022 všem přeje

Gučabab

Prodej se daří

Spokojené organizátorky

Zpráva o činnosti mládeže SDH Sazovice – sezóna 2021

Družstvo mladších žáků s pohárem

Letošní sezóna hasičského sportu byla opět, stejně jako ta minulá, ovlivněna mimořádnými protiepidemickými opatřeními. Do poloviny měsíce května 2021 nebylo možné vůbec trénovat. Po rozvolnění mimořádných opatření jsme ihned začali s velkým nasazením s dětmi trénovat. K naší nemalé radosti bylo rozhodnuto, že obě tradiční soutěže, a to jak Zlínská liga mladých hasičů, tak i Středomoravský pohár mládeže v letošní sezóně neproběhnou. Proto jsme v letošním roce byli odkázáni pouze na účast v průběžně pořádaných pohárových soutěžích.

První soutěž proběhla v Újezdě u Valašských Klobouk, kde se mladší žáci umístili na 10. místě a starší žáci s časem 16:32 na krásném 6. místě. Mezi staršími žáky jsme měli dvě nová děvčata a musím vyzdvihnout, že zazářila hned na prvním závodě své hasičské kariéry.

Druhý závod se konal ve Štípě, kde se mladším žákům podařilo zvítězit s fantastickým časem 16:22. Starší žáci zde skončili na pěkném 4. místě s časem 15:27.

Domácí soutěž u nás v Sazovicích se tentokrát našim týmům podařila. Obzvlášť mladší žáci slavili báječné 2. místo a starší žáci 6. místo.

Během letních prázdnin se konaly soutěže v Tečovicích a ve Lhotě u Malenovic. Ve Lhotě opět naši mladší žáci zvítězili.

Během měsíce září se konalo hned několik soutěží, a sice v Mysločovicích, na Rusavě, v Machové, Loučce a oblíbená noční soutěž se uskutečnila v Záhlinicích.

Celou sezónu děti pilně trénovaly, snažily se udělat maximum pro náš tým a podávat ty nejlepší výkony. Velice zdatná je Valerie Králová na pozici rozdělovače.

Pro zajímavost bych rád uvedl, že jeden z našich starších žáků, Lukáš Přibyl, letos úspěšně absolvoval kurz nazvaný Junior univerzita vzdělávání mladých záchranářů a již teď se určitě chystá na to, jak děckám z týmu předá dál všechny svoje získané vědomosti.

Mám radost, že jsme všem dětem mohli zajistit z dotačního programu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy nové závodní dresy a sportovní soupravy.

Rád bych představil naše reprezentanty:

Mladší žáci:
Dominika Pavelková – koš
Adéla Potočná – spoj savic
Viktorie Kolářová – béčka
Valerie Králová – rozdělovač
Josef Svoboda – pravý proud
Jakub Gerža – levý proud

Starší žáci:
Michaela Venenyová – stroj
Nela Ordáňová – spoj savic
Lukáš Přibyl – koš
Matěj Kolařík – béčka
Karolína Bartoňová – rozdělovač
Karin Vajdíková – pravý proud
Dominika Hynčicová – levý proud

Na závěr chci poděkovat svým kolegům Míši Dočkalové a Jardovi Přibylovi za velkou pomoc při závodech a s vedením administrativy a také všem rodičům za jejich podporu a pomoc s odvozem dětí na závody. Děkuji také všem našim sponzorům za přízeň. Patří k nim MRB Sazovice, spol. s r.o., KVE Mont, M-Trade, Axmannem, Střechy Vald, MG -Servis, Obec Sazovice, Dudr tools, Slomak Zdeněk Slováček, Wireli, Slomak Sazovice, Zemet, Vitar, Sazovické Huzeniny JCV FOOD,s.r.o.

Těšíme se na další hasičskou sezónu!

Světlana a Josef Geržovi

Jsme bezva parta

Hasičské naděje

Obecní knihovna hlásí

Milí čtenáři i nečtenáři, pomalu nastává překrásný čas vánoční a nezadržitelně se zase blíží konec roku. Většina z nás se také začíná ohlížet a hodnotit, co jsme během tohoto roku stihli udělat, ale také co se nám zvládnout nepodařilo. Do Vánoc už času není moc… Už toho ani moc nedoženeme.

V důsledku covidové pandemie jsme byli a stále jsme omezování dodržováním vládních opatření a nařízení, abychom epidemii zabránili v šíření. Také chod obecní knihovny byl a je touto situací značně ovlivněn.

Celkové hodnocení činnosti a akcí v knihovně v roce 2021 bude provedeno až v prvním čtvrtletí příštího roku. Zmíním se jen o druhé polovině tohoto roku.

Přestože čtenářům byl částečně omezován pobyt v knihovně, tak na ni nezapomínali. Svoji návštěvu předem ohlásili, nebo požádali o vychystání knih, které si pak vyzvedli bez pobytu v knihovně.

Jakmile se naskytla možnost vstupu do knihkupectví, byly nakoupeny nové knihy. V letošním roce byla finanční částka, kterou obec věnuje na nákup knih, snížena o 10.000,- Kč. Bylo nakoupeno asi 60 nových titulů. Také se podařilo vyměnit knihy výměnného souboru, a to v měsíci říjnu a listopadu. Na dobu jednoho roku máme z Krajské knihovny Fr. Bartoše ve Zlíně zapůjčeno více než 200 nových publikací.

V měsíci červenci proběhla v knihovně revize knih. Bylo vyřazeno 199 svazků. Tyto knihy vám budou k dispozici buď v knihovně, nebo postupně ve venkovní knihovničce.

Hned po prázdninách, v měsíci září, navštívily knihovnu děti ze Základní školy v Sazovicích. Proběhly dvě besedy, jedna pro žáky 1. a 2. třídy a následně druhá pro žáky 3. a 4. třídy.

Do knihovny přišly nakouknout také děti z místní mateřské školy.

V knihovně jsou vystavovány výkresy dětí ze školy i školky. Máte tak všichni možnost posoudit, jaké šikulky v obci máme. Škole patří poděkování, že takto motivuje děti, aby knihovnu rády navštěvovaly.

Ve spolupráci se spolkem Gučabab se knihovna v říjnu proměnila v dílničku ručních prací. V jejím útulném prostředí proběhly pro sazovické ženy dva kurzy háčkování. V říjnu se háčkovaly šátky a pro velký úspěch se v listopadu háčkovaly také košíčky.

Byla plánovaná ještě další posezení, ale vzhledem k novým vládním opatřením proti šíření covidu se žádné další akce až do odvolání v knihovně konat nebudou.

Od 22. listopadu 2021 se opět provoz knihoven dle opatření a nařízení vlády proti šíření covidu změnil. „Pro základní (výpůjční) provoz knihoven platí nadále pravidla pro provoz v maloobchodních prodejnách zboží a služeb a provozovnách těchto služeb."

Podrobnější rozpis najdete na webových stránkách Obecní knihovny Sazovice.

I přes veškerá úskalí bude knihovna v Sazovicích dýchat vánoční atmosférou a pokud nevyjde nové nařízení či opatření, **bude fungovat do konce letošního roku za dodržování všech platných opatření a nařízení jako obvykle.**

Milí čtenáři, ráda vás ještě do Vánoc v knihovně uvidím, ale pokud už to nestihnete, nebo zapomenete, nebo z nějakého jiného důvodu nebudete moci do knihovny přijít, tak vám všem přeji krásné prožití vánočních svátků v kruhu vašich nejbližších a do nového roku 2022 vám přeji co nejvíce zdraví, štěstí, rodinné i osobní pohody.

Marie Ordáňová

Dětské práce v knihovně

Nejmladší návštěvníci knihovny

Horliví čtenáři

Pokaždé tu najdem něco zajímavého

Košíčky se podařily

Zprávičky ze včelařského kroužku

Činnost našeho kroužku jsme letos zahájili až v říjnu. V září bylo ještě krásné počasí, děti byly ještě v „prázdninovém režimu" a chvilku jim trvalo, než si zvykly, že prázdniny jsou nenávratně pryč.

Náš kroužek se poněkud „omladil" a starší zkušené kamarády vystřídali prvňáčci a druháčci. Dá se říci, že v jistém směru začínáme znova. Nováčci se učí všechno od základů a zkušenější kamarádi jim radí. Jsem moc ráda, že Baruška a Štěpán Čechovi nám zůstali věrni, chodí nám do kroužku pomáhat, a vystřídali tak v mnohém Barušku Mrhálkovou. Ta nás poprvé seznámila se soutěží, která je mezi dětmi velmi oblíbená, protože všechny otázky jsou připraveny na počítači. Což je pro naše kamarády velmi lákavé. Oni to možná ani netuší, ale touto zajímavou formou se současně i učí o životě včel, o rostlinách, stromech a mnoha živočiších.

Každou schůzku máme zaměřenou na určité téma, například biologii včely medonosné, historii včelaření atd. Držíme se hesla J. A. Komenského „Škola hrou" a učíme se zábavnou formou. Střídáme hry, tvoření, luštíme křížovky, vymýšlíme a hrajeme scénky, soutěžíme, díváme se na naučná videa atd. Zkrátka se snažíme, aby se děti něco nového naučily a zároveň se i pobavily a strávily příjemné dvě hodinky. Občas mezi nás zavítá a nějaký zkušený včelař. V říjnu mezi nás přišel i přítel Vlk (Nesmějte se! Tak se mezi sebou oslovují včelaři.) a vyprávěl nám, jak začínal, co se mu na včelaření líbí a dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí ze života včel. Moc děkujeme za zajímavou besedu.

Jaké máme plány na příští rok? Naše základní organizace Českého svazu včelařů pořídila 10 kusů informačních tabulí o životě včel. Chtěli bychom postupně vybudovat 5 zastavení a vytvořit „Včelařskou stezku". Ale všechno je ještě, jak se říká, v plenkách. Malý finanční základ ale již máme. Členové naší organizace uspořádali sbírku a přispěli na tuto stezku. Moc děkujeme.

Na závěr bych chtěla poděkovat zastupitelstvu obce za podporu a popřát všem čtenářům klidné vánoční svátky strávené mezi blízkými a ve zdraví.

Jitka Kučerová

Momentky z našich schůzek

Perníčkové mámení aneb Co o nich ještě nevíme

Pečení perníčků patří k našim vánočním tradicím déle než kapr nebo stromeček. Pro naše předky bylo toto chutné a voňavé pečivo oblíbené a vzácné už od středověku, ale výrobky slazené medem jsou známy již z pravěku. Nádoby s medem nebo medové pečivo našli archeologové už v hrobkách egyptských faraonů i ve vykopávkách staré-ho Řecka a Říma. Při římských oslavách slunovratu – saturnáliích, kdy měli páni i otroci stejná práva, se lidé veselili, dávali si dárky a zapalovali svíce z včelího vosku. Pekly se sladké medové koláče a předpokládá se, že právě ony byly předchůdci perníků a našeho vánočního cukroví. Ve vykopávkách se našly dokonce hliněné formy různých tvarů na toto perníkové pečivo.

V 11. a 12. století se v Praze konávaly medové trhy. V lesích byly označovány a chráněny tzv. brtní stromy, v nichž sídlily včely, platilo se za ně dokonce brtné. V r. 1350, za vlády Karla IV., byl vydán zákaz těžby dřeva v brtních lesích. V této době přicházejí z německého Norimberku do Prahy první pernikáři. Jejich sladkým medovým výrobkům se říkalo calty a ulice na Starém Městě, kde caletníci sídlili, se podle nich od r. 1348 až dodnes jmenuje Celetná (kdysi Caletná).

Chuť tehdejších perníků byla trochu jiná, než známe dnes. Do těsta se přidávala růžová voda, hotové pečivo se potíralo karamelem a nejdůležitějším kořením byl pepř. Podle něho vzniklo i pojmenování perníku, kterému se díky palčivosti pepře říkalo peprník.

Doba husitská pernikářům nepřála. Zbožným a ve víře přísným táborům vadilo, že lid hraje o perníky v kostkách, a tak se počet pernikářů v Praze zmenšil na pouhé dva. Žižka prý pernikářské dílny nechával rabovat všude, kam se svým vojskem dorazil.

Rozvoj včelařství a pernikářství byl zaznamenán v 18. století za vlády císaře Karla VI. a jeho dcery Marie Terezie, kteří řadou dekretů a privilegií podporovali výsady pernikářů. Císařovna si byla vědoma významu včelařství pro výživu národa, úrodnost sadů a polních plodin, a proto osvobodila včelaře dokonce od daní.

Na práci pernikářů dohlížel cech, který dbal na dodržování kvality výrobků i na zdravou konkurenci. Pernikáři se řídili cechovními pravidly, která určovala např. množství medu, které si mohou nakoupit, nebo dobu a místo trhů, kde mohou své dílo prodávat. Dnes máme perník spojen především s vánočními a velikonočními svátky, dříve ale se pekl a prodával při celé řadě dalších význačných událostí, zejména při náboženských poutích, jarmarcích apod. Perníková srdce, koníčci, panenky či zvířátka bývaly nejčastějšími dárky z takových poutí a výročních trhů. Těžké časy nastaly pernikářům za vlády císaře Josefa II. V době josefínských reforem zrušil totiž také církevní pouti, které se konaly v průběhu celého roku, a nahradil je jen jedním dnem, tzv. „císařským posvícením". Pernikáři tak ztratili řadu možností pro odbyt svého zboží.

Od r.1860 začala výroba perníků vykrajovaných pouze v obrysové linii a zdobených lesklými barvotiskovými obrázky, cukrovými polevami nebo dokonce zrcátky či staniolem, které se staly mezi lidmi velice oblíbenými, znalci je však považují za úpadek perníkářského umění.

Ke konci 19. století v souvislosti s rozvojem cukrovarnictví odbyt perníkového zboží prudce poklesl, neboť na trhu se objevily

zcela nové druhy cukrovinek a zákusků slazených už ne medem, ale řepným cukrem, a velkou oblibu si začala získávat také čokoláda. V této době pernikářské řemeslo splynulo s cukrářstvím.
Řadu století bylo pečení perníku doménou pernikářů, ale koncem 19. století a ve století dvacátém už se pekl i podomácku a recepty na jeho výrobu lze najít v každé kuchařské knize.
Původní recepty si v minulosti pernikáři bedlivě střežili a chovali ve veliké tajnosti. Předávali si je důvěrným sdělením pouze v rámci rodiny. Do perníků se přidávala řada různých přísad a až 60 druhů koření. Jejich pečlivá skladba a kvalita zpracování určovala vůni, chuť perníku a tím i věhlas pernikáře a jeho úspěch na trhu. Z cizokrajných druhů se používalo vedle pepře nové koření, vanilka, skořice, hřebíček, muškátový květ a oříšek, badyán a kardamom. Z domácích zdrojů pak fenykl, koriandr, květ bezu černého, pelyněk brotan, výtažek z mateřídoušky a levandule, andělika aj. Perník se vylepšoval také ořechy, mandlemi nebo citrónovou a pomerančovou kůrou.
Těsto na perník se zadělávalo s velkým předstihem a nechávalo se uležet i několik měsíců, čímž získalo na kvalitě a dobře se peklo. Kvůli vysokému obsahu cukru bylo velmi tuhé a muselo se dlouho zpracovávat. Uležélé se pak někdy odsekávalo i sekerou. Podle starých historických záznamů se v některých rodinách zadělávalo těsto na svatební perník už při narození dcery a znovu se zpracovávalo a peklo až o její svatbě.
Někdy se název perník nahrazuje slovem marcipán, které pochází ze slovního spojení Marci Panis – Markův chléb. Je zmiňován již v Bibli a byly to vlastně kukuřičné placky slazené medem, kterými se sv. Marek údajně živil na poušti.
Medové pečivo není jen lahůdkou, má také vysokou výživnou hodnotu. Archivní materiály popisují hladomor z r.1438, který vznikl z nedostatku potravin. Benátští pekaři tehdy pekli výživný chléb z černé mouky slazený medem a rozdávali jej hladovým, čímž zachránili mnoho životů. Podobné záznamy pocházejí i z německého Erfurtu. Na památku odvrácení hladomoru se tomuto pečivu začalo říkat „chléb svatého Marka" a v řadě zemí se dodnes na jeho svátek 25. dubna pečou medové chlebíčky. Svatý Marek se stal také patronem pernikářů, kteří o jeho svátku pořádali pernikářské a cukrářské soutěže, přehlídky a různé oslavy.

Na doplnění uvádíme ukázky nápisů na pernících z pouti (nejčastěji na srdcích), tvořivost skutečně lidová:

Přijel z města pan perníkář,
přijel, holky, k nám;
pojďte, pojďte kupovati
chlapcům marcipán!

Čtverolístek z medovníku
já ti ještě udělám,
k tomu přidám pár hubiček,
to všechno ti, hochu, dám.

Zdobený perníček
rozsvítí v Tvých očích
tisíce jiskřiček.

Ten, kdo mi dal perník z lásky,
umí celovat,
ten mne může při měsíčku
věrně milovat.

Neděkuj, Jeníčku,
za sladkou hubičku.
Tys mi dal perníčky,
já tobě hubičky.
Andulko moje milá,
proč bys mne
k sobě nepustila?

Ta naše láska blažená
jak sladký perníček,
jak sen mi připadá.

Perníkářství staročeské,
tam mají perníky hezké
a zpráva přijde z Vašich rtů,
že nejlepší jsou od Ruckerů.

Podle publikace Perníčky s láskou pečené (P. Herynek, K.Korečková, J.Stanzel) zpracovala Mgr. Věra Nejezová

Nejbližší svátky v novém roce

Tři králové (6. ledna)
Zakončení křesťanských vánočních svátků připadá na 6. ledna, na svátek Tří králů. Tradice tříkrálové koledy vychází z Bible. Právě 6. ledna přišli k jesličkám, v nichž ležel Ježíšek, tři mudrcové a přinesli mu cenné dary – zlato, kadidlo a myrhu. Z mudrců se pak v legendách stali králové a dostali jména Kašpar, Melichar a Baltazar.
Už po generace se na jejich svátek dodržuje tradice dětské koledy. Děti oděné do bílých košil, s papírovými korunami na hlavách a za zpěvu koledy „My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám" chodí symbolicky požehnat každý dům. Na památku své návštěvy napíší nad vchod do příbytku svěcenou křídou svou značku, v letošním roce K+M+B 2022. Tyto iniciály ale neznačí začáteční písmena jmen těchto tří králů. KMB (v latině CMB) znamená Christus mansionem benedicat, v překladu Kristus ať obydlí žehná po celý rok.
Kdybyste si chtěli , až budou letos koledníčci obcházet dědinu, zazpívat s nimi, nabízíme vám celý text tříkrálové koledy. (Většina z nás umí totiž jen začátek písně.)

My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám.
Štěstí, zdraví, dlouhá léta,
my jsme k vám přišli zdaleka.
Daleká je cesta naše, do Betléma mysl naše.
Do Betléma pospícháme,
ještě málo darů máme.
Jeden grošíček lebo dva Ježíškovi do Betléma.
A ty, černý, na tom zadu,
nevystrkuj na nás bradu!
Já uznávám, že su černý,
že su z té muřinské zemi.
Slunce je toho příčina, že je má tvář opálená.
Slunce je drahé kamení pro Kristovo narození.

Hromnice (2. února)

Hromnice, které připadají na 2. únor, nemají nic společného s tím, co v tento den slavili křesťané. Podle Nového zákona uplynulo 40 dní od narození Ježíše a Josef s Marií v ten den zasvětili v jeruzalémském chrámu svého syna Bohu. V liturgii je svátek nazýván Uvedení Páně do chrámu a dříve jím končívala doba vánoční.

Lidový název Hromnice ale pochází ze slova „hrom". Přírodní úkaz doprovázený mohutným světlem blesku, který často způsoboval ztráty na majetku i životech a jehož se lidé velmi obávali. S prosbami o ochranu před bleskem a hromem zapalovali lidé v tento den svěcené svíce – hromnice, od nichž pochází i název celého dne, který otevírá období roku vrcholící veselým masopustem.

K Hromnicím se váže také řada pověr a zvyků.

Věřilo se, že kdo by na Hromnice tancoval, ten by zemřel bez světla.

Hospodář obcházel s posvěcenou hromničkou třikrát za sebou úly a přitom se modlil, což mu mělo zajistit zdravé včely a hojnost medu.

Na Hromnice se nesmělo šít ani nic přišívat. Mělo se za to, že jehla přitahuje „boží posly" – blesky.

Bývalo zvykem dávat umírajícímu do ruky hromničku. Její světlo mělo jeho duši svítit na cestu do nebe.

Svatá Dorota (6. února)

V minulosti byl tento církevní svátek připomínán i v naší obci, na sv. Dorotu obcházel Sazovice i okolní dědiny s písní o životě a utrpení této světice Antonín Sovadina, mezi lidmi známý jako Toneček z Přílep. Legenda vypravuje, že krásná dívka Dorota (v překladu z řečtiny její jméno znamená „boží dar") žijící někde v Malé Asii ve 4.století, byla po vzoru své rodiny oddanou křesťankou. Odmítala dvoření mnoha nápadníků, mezi nimiž byl i místodržící Apricius. Uražený Dorotiným odmítnutím využil jako záminku proti ctnostné dívce její víru, nechal ji krutě mučit a nakonec popravit. Dorota umírala s pevným přesvědčením, že ji čeká nebeský ráj plný květin a ovoce. Když se jí proto jeden muž jménem Theofil vysmíval, zjevil se mu v tom okamžiku anděl s košíkem sladkého ovoce a voňavých květin a přesvědčil ho o existenci Boha. Snad proto je sv. Dorota patronkou zahradníků, květinářek a také nevěst.

Obchůzky na její počest bývaly spojeny s lidovými hrami, kde kromě Doroty vystupoval i odmítnutý král, jeho služebník, kat i andělé a čerti.

Svatý Valentýn (14.února)

Mýlí se lidé, kteří považují valentýnský svátek za novodobý komerční výmysl. Život sv.Valentýna je historicky doložen. Pocházel z města Terni nedaleko Říma a žil ve 3.století. Jako biskup prý tajně oddával zamilované páry, aby mladé muže ochránil před vojenskou službou a odchodem do války. Tu v té době vedl římský císař Claudius II. a potřeboval k tomu silnou a početnou armádu, proto zásnuby a sňatky zakázal. Valentýn však jeho zákaz nerespektoval a v tajném oddávání pokračoval. Za to jej Claudius nechal uvěznit, krutě mučit a 14.února r. 269 popravit. Na jeho památku slaví v tento den svátek všichni zamilovaní. Podle legendy se do uvězněného Valentýna zamilovala dcera žalářníka a láska byla oboustranná. Před popravou jí Valentýn napsal dopis na rozloučenou a podepsal ho „S láskou Tvůj Valentýn". Tak prý vznikly „valentýnky", psaníčka, která si v tento den zamilovaní posílají. Nejčastějšími valentýnskými symboly jsou srdíčka, květiny, bůžek Amor, srdce prostřelené šípem, holubičky a labutě. Ty si právě v tento den údajně vybírají svého partnera, s kterým zůstávají celý život, a tak symbolizují nejen lásku, ale i věrnost.

Masopust

Období masopustu začíná každý rok ve stejnou dobu – po Třech králích, ale jeho konec závisí na Velikonocích. Protože tyto svátky jsou pohyblivé (připadají na první neděli po prvním jarním úplňku, a když ten vyjde na neděli, slaví se Velikonoce ještě až za týden), posouvá se i závěr masopustního období. Někdy se za masopust (fašank, ostatky, voračky) považuje jen těch pár posledních dní. Jde o dobu hodování, zabijaček, koblih, tance, svateb, převleků. Zejména na „tučný čtvrtek" se má podle tradice jíst a pít co nejvíc, aby byl člověk po celý rok při síle.

Masopustní neděle byla zasvěcena tanci – plesům, tancovačkám a speciálním krajovým zábavám (např. babský bál). Někde začínaly tancovačky už v sobotu a končily až v pondělí v noci. Tanečníci se při nich snažili vyskakovat co nejvýš, protože pověra pravila, že podle toho vyroste obilí a len.

K masopustnímu úterý se vážou průvody maškar a celá řada krajových zvyků, např. starý právo na Hané, vodění medvěda, pochovávání basy, mečový tanec na Slovácku, stínání kohouta aj.

Maškarnímu reji se také někdy říká karneval. Výraz pochází z italského „carne levare", v překladu „maso sbohem".

Celé masopustní období vrcholí Popeleční středou, která zahajuje 40 dní předvelikonočního půstu, času ztišení a usebrání. Název Popeleční je odvozen od zvláštního úkonu pomazání popelem, které se v kostelech koná jen jednou v roce. Používá se k tomu obvykle popel ze spálených vrbových větviček, které byly posvěceny o loňské Květné neděli.

Kdo se podrobí pomazání popelem na čele, vyjadřuje tak svou pokoru a ochotu změnit se, smířit se, stát se lepším. Pomoci k tomu by lidem měla i právě začínající postní doba.

Podle publikace Dagmar Šottnerové
Lidové tradice
zpracovala Mgr. V. Nejezová

Zápisky legionáře Bohumila Tetoura – Vánoce 1918

Zápisky italského legionáře Bohumila Tetoura jsou plné zajímavých vzpomínek, postřehů a zamyšlení, ale pro vánoční číslo Sazovických novin jsme vybrali jeho líčení návratu čs. legií z Itálie, které se uskutečnilo právě o Vánocích r.1918. Laskavý čtenář si jistě povšimne, jak krásný vztah měl mladý Bohumil ke svým rodičům i k Sazovicím.

DO VLASTI! – 20. PROSINCE 1918

V netrpělivém očekávání se blížil náš odjezd. V pátek 20. prosince ráno nastoupil náš prapor v Padově do vlaku, který se rozjel na sever Itálie, pokračoval přes Rakousko a po mnoha peripetiích a přestávkách v jízdě dorazil 23.prosince do Českých Budějovic. Již příští den jsme znovu nasedli do vlaku k další jízdě – byl Štědrý večer! Byli jsme nedočkaví a zvědaví, kam pojedeme. Těšili jsme se, že do Prahy a odtud že dostaneme aspoň pár dní dovolené k návštěvě našich milých. Ale byli jsme zklamáni. Z Veselí nad Lužnicí jsme se dali na východ. Na Boží hod jsme byli v Jihlavě, pak jsme jeli dále na východ přes Třebíč a Brno a odtud přes Kunovice a Staré Město u Uherského Hradiště do Babic, kam jsme dorazili 26. prosince po poledni.

Byly to divné Vánoce, na kolejích, ale my jsme byli i tak za ně vděčni osudu, vždyť jsme byli konečně doma! Já jsem měl obzvláštní štěstí, vždyť z Babic není daleko do Sazovic – k rodičům! Ti byli již plni radostného očekávání, vždyť 25. dostali moji zprávu o odjezdu z Padovy a 26. můj telegram z Českých Budějovic.

BABICE – 26. PROSINCE 1918

V Babicích již o našem příjezdu věděli, a tož jsme byli hned ve vlaku uvítáni místní omladinou a děvčaty v národních krojích. Pak jsme se seřadili a pod vlajícím prapory pochodovali do vsi. Prapory jsme si pořídili již v Itálii. Pochodovali jsme pod nimi vždy k našim sokolským vystoupením. Jeden veliký, československý, vlál nad 1. četou, další čety měly po jednom praporu menším, dohodovém, a to italském, francouzském a americkém. Bylo nám tak veselo a milo, trubači troubili do pochodu a na náves jsme vpochodovali za zpěvu naší rotní hymny „Aj, lúčka, lúčka zelená…"

Tam jsme byli přivítáni s pravou slováckou srdečností a pohostinností. Muzika vyhrávala a k uvítání se dostavila celá vesnice s panem starostou v čele.

Po uvítání jsme se rozešli do svých ubikací, které byly pro nás připraveny mimo jinde hlavně ve školních učebnách. Ale málokdo tam bydlil, obyvatelstvo si nás rozebralo, ubytovalo nás ve svých parádních jizbách, hostilo nás jako o posvícení, vždyť byly vánoční svátky a v každém statku či chalupě měli už po zabíjačce, v komorách, či snad ještě v komínech plno klobás, slaniny a uzeného a domácí slivovicí voněla celá vesnice. Vojenské kuchyně sice vařily, ale kuchaři plnili šálky, vypůjčené od vojáků, klukům, protože bratří hoštění v rodinách neměli na vojenskou menáž ani pomyšlení.

Já jsem si hned týž večer vyžádal dovolení, abych mohl zítra navštívit své rodiče.

SAZOVICE – 28. A 30. PROSINCE 1918

Pozval jsem k návštěvě i velitele roty, kapitána – rotmistra Poura, vzal jsem s sebou svého sluhu Eidrnu a Sazovjana Václava Hamrlu, který byl též zařazen u našeho praporu. Vyjeli jsme z Babic v sobotu 28.prosince ráno, v Otrokovicích jsme přesedli, v Malenovicích vystoupili a po necelé hodince pěšího pochodu jsme přes Tečovice dorazili před polednem do Sazovic. Naše alpínské klobouky a tehdy ještě neznámé uniformy vzrušily celou vesnici. A to přivítání doma! Šli jsme dvorem, cvaknutím vrátek probuzená Šelma se na nás vrhla, ale hned mě poznala a radostným štěkotem mě vítala. V tom vyšla i maminka, chudák překvapením celá zmatená, objímala mě, smála se i plakala, pak mě vítal tatínek, také celý radostně rozrušen a nesvůj, a nakonec Kovářova Mařka, Metodějova sestra, která tehdy u nás sloužila.

První se vzpamatovala maminka, pozvala hosty dále, svěřila je tatínkovi, ten nás ve světnici počastoval kalíškem slivovice, která nás příjemně rozehřála, protože jsme cestou trochu promrzli. A zatím co jsme popíjeli naše výborné domácí rybízové víno, bylo již na dvoře slyšet křik vražděných kuřat, Mařka „letěla" pro smetanu a pak, zrovna když na sazovské svatováclavské zvonici starý Kulenda vyzváněl polední klekání, zasedali jsme k bohatému stolu. Pamatuji se, že byla kuřecí polévka, hodně žluťoučkých tence nakrájených nudlí, žádné makarony, a pak moje nejoblíbenější jídlo, kuřátko na paprice se smetanovou omáčkou, k tomu maminčiny moravské šišky, žádné knedlíky!

Tak jsme seděli a hodovali celé odpoledne a bylo nám všem tak dobře… Ale čas kvapil a tož najednou jsme uslyšeli hrčení kočáru, který, řízený zkušenou rukou pana starosty Šestáka, zastavil před školou. Nedalo se nic dělat, museli jsme se rozloučit a nasednout k jízdě na nádraží do Malenovic. Tam jsme nastoupili do našeho vláčku a rozloučili se s maminkou, která nás doprovázela; ta si pak vyzvedla u známého pana přednosty kufry, které jsem přivezl z Itálie a ráno u něho uložil, a vracela se domů.

V kufře jsem měl různé upomínky na svůj pobyt v Itálii, byly tam však i různé upomínkové předměty, které jsem přivezl jako dárky. Bylo tam i tehdy po válce ještě vzácné jižní ovoce, pomeranče, citrony, jedlé kaštany, datle, fíky atd., a ovšem také strouhaný parmezán. Ale největší radost měla maminka z toho různého koření a z nití, které u nás ve válku nebyly k dostání. O tu radost se podělila s několika známými panimámami a tetkami, když z těch vzácností také pro ně část uvolnila.

A v Babicích se žilo! O dobrém duchu našich rot svědčí ta okolnost, že, ačkoliv v tyto dny nebylo žádného zaměstnání, nekonala se vůbec služba, nebylo večerky, muzika hrála od večera do rána a od rána do večera, jedlo se, pilo se, a přece se nikdo nespustil tak, aby ztropil nějakou výtržnost. Vysokou morálku zahraničního vojska z Itálie dokazuje i ta skutečnost, že ačkoliv nebylo možno udílet dovolené, protože byla stálá pohotovost, neboť nebylo známo, kdy pojedeme dále, nikdo se bez dovolení nevzdálil, nebylo zběhů; udělovaly se jen propustky do blízkého okolí těm několika šťastlivcům, kteří zde byli doma a mezi kterými jsem byl i já. Když jsme se 30. prosince v poledne dozvěděli, že neodjedeme dříve než na Nový rok, vyžádal jsem si ještě jednou propustku a hned odpoledne jsem odjel domů. Nečekali mne už, proto byli tím radostněji překvapeni, maminka celá nešťastná, že pro mne nemá nic dobrého k večeři. Což mohlo být něco lepšího než rozehřáté oškvarky s vonícím domácím chlebem? Ten večer jsme dlouho seděli a dlouho povídali. Bylo mi tolik líto tatínka. Maminka, ta byla ještě v plné síle, ani vlasy jí ještě nešedivěly, vždyť měla teprve 40 let. Ale tatínek, ta jeho hlava mluvila o starostech, které oba prožívali, když dostávali moje lístky z fronty a v novinách četli o nových a nových italských ofensivách, a o úzkostech, když i ty růžové lístky polní pošty přestaly docházet vůbec. Vzpomínal jsem, jaké měl tatínek ještě husté kaštanové vlasy, když jsem v dubnu 1915 odcházel na vojnu, a dnes, ta jeho drahá hlava nebyla šedivá, ale bílá jako mlíko. Tehdy jsem si uvědomil, jak dobré, předobré mám rodiče, a v duchu jsem si sliboval, že je nikdy v životě nesmím vědomě zarmoutit. Říkal jsem si, že nikdo nikdy mě neměl, nemá a nebude mít tak nezištně rád, jako oni, a že i kdybych sto let žil, nikdy jim nebudu moci jejich lásku oplatit svojí vděčností. Tehdy ve 22 letech jsem si to říkal, dnes, v 65 letech, kdy tyto vzpomínky píšu, jsem o tom pevně přesvědčen. Jen nevím, opravdu nevím, dodržel-li jsem ten svůj slib? Snad ano…

Příští den jsem trochu vyspával, zatím co mi maminka s Mařkou připravily nové překvapení. Už od časného rána vytápěly pec. Trochu s obavou, jak bude péci, když se v ní za celou válku peklo asi jednou či dvakrát, vždy jen tehdy, když jsem přijel na dovolenou. A tak když jsem já vstával, vonělo to po celé škole jako o svatbě a na kuchyňském stole pod oknem bylo na bílém ubruse již rozlože-

no plno nazlátlých křehounkých vdolečků – syrňáků, makovníků, trnčáků i hrušáků nebo i neplněných vykrajovanců, všechno hustě sypané sladkou drobenkou. A když jsem se umyl a zasedl ke stolu, ocitla se přede mnou vrchovatá mísa těch dobrot a v kuchyni se mísila s vůní koláčů zase nová dráždivá vůně maminčina vinného čaje – ach, darmo povídat! Tehdy jsem ještě neměl strach ze ztloustnutí, a tož jsem se do toho pustil s chutí a elánem a nijak jsem neztratil chuť k dobrému obědu, který byl dalším milým překvapením: domácí uzené, šišky a pak to dobré zadělávané maminčino moravské kyselé zelí… Ale zase: nic netrvá věčně. Zase přijel, tentokrát už odpoledne, pan Šesták s kočárem a bylo nutno znovu se rozloučit. Neobešlo se to ovšem opět bez slz.

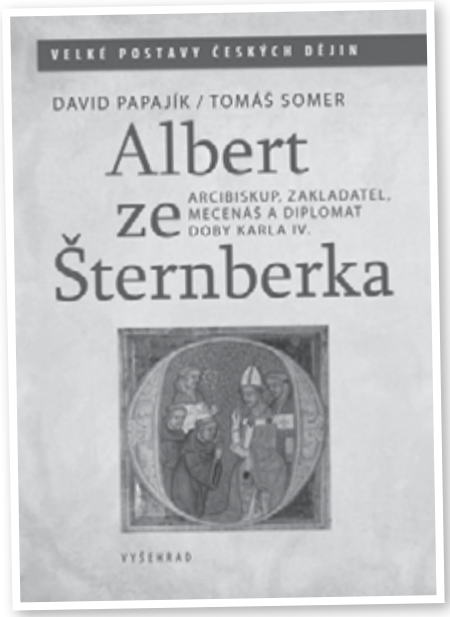
SILVESTR 1918 A NOVÝ ROK 1919 V BABICÍCH

V Babicích se slavně oslavoval Silvestr, ale já jsem se tentokrát toho veselí neúčastnil. Příští den, na Nový rok, byl klid a přípravy k odjezdu. A den nato jsme znovu usedli do vlaku. A babické céračky, které nás před několika dny tak radostně vítaly, se s námi dnes s pláčem a slzami loučily. Já jsem se loučil tentokráte klidně, já jsem se s Babicemi nesžil, já jsem byl celých těch pár dní, i když ne tělem, tož aspoň duchem, stále v Sazovicích.

„NA POMOC SLOVENSKU!“ – 2. LEDNA 1919

A tak jsme ve čtvrtek 2. ledna 1919 v poledne odjeli vlárskou dráhou „na pomoc Slovensku!“ Kdo z nás tehdy tušil, že ta pomoc bude stát československou armádu 3 700 raněných a 500 mrtvých, většinou to příslušníků zahraničního vojska, kteří padli, aniž měli po návratu do vlasti možnost objati své milé doma, které opustili před více než čtyřmi lety? Budiž jim věčně zachována vděčná vzpomínka – těm nadšeným mladým hrdinným idealistům, kteří bojovali, jsouce přesvědčeni, že je to jejich svatou národní povinností. Requiescant in pace! Odpočívejte v pokoji!

Zajímavá publikace týkající se historie naší obce

Albert ze Šternberka (přebal knihy)

Na naši obec se obrátil nezávislý publicista pan Stanislav Vaněk, který nabídl ke zveřejnění recenzi knihy **Albrecht ze Šternberka autorů Davida Papajíka a Tomáše Somera**. Publikace přibližuje osobnost šlechtice Alberta ze Šternberka, arcibiskupa, mecenáše a diplomata z doby Karla IV. Tento muž byl nejvýznamnějším členem moravské větve Šternberků, v jehož majetku se v minulosti nalézala také obec Sazovice (šternberský znak – osmihrotá zlatá hvězda v modrém poli je rovněž součástí dnešního znaku a praporu naší obce).

Všechna půda na Zlínsku byla původně majetkem přemyslovských knížat a králů. Postupem času panovníci předávali kusy zdejších území církvi a šlechtě, takže v polovině 14. století bylo Zlínsko rozděleno do mozaiky panství a statků různých feudálních vlastníků. První písemná zmínka o Sazovicích pochází z r. 1362, z doby, kdy náležela k majetku mocného rodu Šternberků, držitelů holešovského a kolečínského panství. S kratšími přestávkami vlastnili Šternberkové naši obec až do r. 1437.

V knize Albert za Šternberka jsou v této souvislosti zmiňované příslušné reálie, které by mohly příznivce historie určitě zajímat. Pro bližší představu nabízíme recenzi této publikace, jejímž autorem je Stanislav Vaněk.

ALBERT ZE ŠTERNBERKA

– recenze knihy

Šternberkové, páni erbu zlaté osmicípé hvězdy v modrém poli, významně utvářeli dějinné události v Zemích Koruny české i za jejich hranicemi jako např. Zdeslav z Divišova – stavebník hradu Český Šternberk (rodové sídlo od poloviny 13. století, s výjimkou let 1712–1841 a časů obou totalitních režimů 20. století, do současnosti), Zdeněk Konopištský ze Šternberka – mimořádný mocenský protihráč krále Jiřího z Poděbrad, Kašpar ze Šternberka – spoluzakladatel Národního muzea v Praze, Zdeněk Sternberg (+19. 1. 2021) – peripetie, které prožil v 50. letech, byly částečným motivem filmu Černí baroni režiséra Zdenka Sirového. Výše zmíněným i dalším členům rodu, rozděleného do dvou linií – české a moravské, byla v minulosti věnována značná pozornost (nejen) historiků. Stále však existovala mezera, neboť dosud nikdo neprojevil hlubší odborný zájem o životní a společenské reálie Alberta ze Šternberka. Situace se však změnila. Byla vydána monografie s názvem Albert ze Šternberka – arcibiskup, zakladatel, mecenáš a diplomat doby Karla IV.

Prof. PhDr. David Papajík a PhDr. Tomáš Somer působí na Univerzitě Palackého v Olomouci a zabývají se dějinami příslušníků středověké nobility. Jejich bibliografie je obsáhlá, ale příprava publikace o Albertovi ze Šternberka byla prvním týmovým projektem autorů – výsledkem je kniha značného rozsahu (428 str.). Dvanáct kapitol textu je rozděleno Papajík – Somer v poměru šest ku pěti (jedna kapitola byla psána společně). Základ tvoří pasáže věnované Albertovým třem církevním stolcům, včetně souvislostí týkajících se pomyslné společenské degradace pána erbu zlaté osmicípé hvězdy v modrém poli, neboť postupně zastával úřad biskupa ve Zvěříně, Litomyšli a arcibiskupa v Magdeburgu (zde pod tlakem ne zcela zřejmých vnějších okolností s vědomím císaře Karla IV. rezignoval a jmenováním od papeže Řehoře XI. se vrátil do biskupského úřadu v Litomyšli). Na pomyslnou osu dále navazuje důkladný rozbor jeho sociálních vazeb a majetkových poměrů týkajících se rodových i církevních statků v Čechách (panství Bechyně, Litomyšl) a na Moravě (panství Dědice, Kolíčín, Odry, Račice, Šternberk, Veselí nad Moravou, Zlín) – množství prezentovaných ekonomických údajů dokazuje značnou odbornou erudici autorů. Obzvlášť informativně objevné jsou exkurzy do prostředí mocenských struktur císařského dvora, ve kterých je objektivně definováno významné společenské postavení Alberta ze Šternberka jako panovníkova rádce a diplomata. Nechybí ani přehled dochovaných pečetí přivěšených na významných listinách. Velký prostor je věnován biskupovu uměleckému mecenátu – popsány jsou jeho dvě stavební fundace – ve Šternberku (budova kláštera stojí dodnes) a v Tržku u Litomyšle (areál kláštera zcela zanikl). V přehledu movitých památek vynikají statě o Bibli (Jagellonská knihovna Krakov) i Pontifikálu Alberta ze Šternberka (Knihovna Královské kanonie premonstrátů Praha – Strahov) a zejména o dějezpytu Madony ze Šternberka (Arcidiecézní muzeum Olomouc).

Nutné je ocenit objektivitu autorů, neboť přiznávají, že ani na základě moderních analýz nelze s jistotou určit, zda socha byla pořízena (jak se stále traduje) přímo biskupem Albertem. Závěr textu knihy, jejíž vizuální podoba je doplněna velkým množstvím černobílých i barevných fotografií architektonických staveb z několika evropských zemí a unikátních uměleckých děl, obsahuje souhrn poznatků týkajících se antropologického průzkumu ostatků Alberta ze Šternberka.

Informativní hodnota publikace však dále není vyčerpána… V části, která následuje po hlavním textu, je užitečným bonusem precizně zpracovaný poznámkový aparát, početný seznam literatury a pečlivě sestavený přehled odborných institucí vlastnících ve svých sbírkových fondech příslušné písemné prameny, obohacený o edici vybraných listin i jejich jazykový rozbor. Nejdůležitějším se jeví obsáhlý itinerář Alberta ze Šternberka. Více než 200 položek pečlivě dokumentovaných příslušnými zdroji dokazuje obdivuhodnou biskupovu cestovní mobilitu a zároveň důkladnou badatelskou přípravu obou autorů, vždyť napsali mimořádně objevnou knihu o muži, který byl zároveň (arci)biskupem, zakladatelem a mecenášem, jakož i diplomatem císaře Karla IV.

David Papajík – Tomáš Somer:
Albert ze Šternberka – arcibiskup, zakladatel, mecenáš a diplomat doby Karla IV.,
ISBN: 978-80-7601-541, 428 str., 1.vyd.,
Nakladatelství Vyšehrad, Praha v roce 2021

CHVÍLE K ODPOČINKU

	1	8	3		6	5		
2	3	5	8			6	1	9
		7	9		1		8	2
7	4	2	5		8	1		3
	5	6	2	3		8	7	
8	9		7	1			6	5
6		9	1	7	3	4	5	
3	7		4		5			
5		4		9	2			1

Informace pro občany

OBECNÍ ÚŘAD – ÚŘEDNÍ HODINY

PONDĚLÍ	7.30–11.00,	14.00–17.30
STŘEDA	7.30–11.00,	14.00–17.30

Tel.: 577 121 500, 725 121 141

OBECNÍ KNIHOVNA SAZOVICE

Otevřeno **KAŽDÝ ČTVRTEK**
od 9.00 do 11.00 hod.,
odpoledne od 15.30 do 19.00 hod.
E-mail: knihovna.sazovice@email.cz
Tel.: 732 531 400

POTRAVINY SAZOVJANKA

PONDĚLÍ	7.30–16.00
ÚTERÝ	7.30–16.00
STŘEDA	7.30–16.00
ČTVRTEK	7.30–16.00
PÁTEK	7.30–16.00
SOBOTA	7.30–10.00

Tel.: 739 341 167

KADEŘNICTVÍ JANA MORAVCOVÁ

STŘEDA	8.30–12.00
ČTVRTEK	8.30–12.00
PÁTEK	8.30–12.00

(podle objednávek 16.00–19.00 hodin)

Objednávat se můžete na tel. čísle 605 436 848 nebo přímo v kadeřnictví.

PEDIKÚRA

Tel.: 605 261 375

POHOSTINSTVÍ

PONDĚLÍ–ČTVRTEK	16.00–22.00
PÁTEK	16.00–23.00
SOBOTA	14.00–23.00
NEDĚLE	10.00–22.00

Požehnané vánoční svátky
a vše dobré do nového roku

Vám přeje
výbor MO KDU-ČSL Sazovice

Pohyb obyvatelstva za období říjen 2021 – listopad 2021 v obci Sazovice

Stav obyvatel k 20. 9. 2021: 783
Stav obyvatel k 26. 11. 2021: 805

Narození: 3
Přihlášeno k trvalému pobytu: 19

Úmrtí: 0
Odhlášeno z trvalého pobytu: 0

Sazovické noviny. Periodický tisk územního samosprávného celku. Čtvrtletník obce Sazovice. **Vydavatel:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, IČO : 00568716. **Registrace:** 19. března 2004 – MK ČR E 15163. Vychází v první polovině měsíce po ukončeném čtvrtletí v nákladu **320 ks, uzávěrka je 5. den v měsíci**. Distribuce do všech domácností v obci a na určená místa – povinné výtisky. **Zdarma-neprodejné. Redakce:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, tel. 577 121 500, starosta@sazovice.cz. **Redakční rada:** Edita Hrbáčková, Mgr. Věra Nejezová, Mgr. Věra Velísková, Ilona Doleželová, Marie Rapantová, Tomáš Omyla, Marie Ordáňová, Jitka Kučerová. **Korektury:** Mgr. Věra Nejezová. **Zlom, sazba a tisk:** Computer Media s.r.o.; www.obecni-noviny.cz. Distribuce: Obec Sazovice, prostřednictvím zaměstnance obce.